

هیأت‌های تجار، اصناف و زارعین توبیسرکان

علی ططری*

از مجلس شورای ملی برای ایجاد «محکمه صلحیه»، «تعزیض و مرمت جاده ارتباطی توبیسرکان به ملایر» و نیز «تقاضای احراق حقوق پایمال شده خود توسط حکومت و نظمیه»^۱ می‌باشد.

اینجا پرسشی پیش می‌آید که چرا اتحادیه‌های تجار و اصناف و زارعین وارد عمل شده‌اند؟ در این استناد، منافع تجار و اصناف فوق در لابلای تقاضاهای آنان کاملاً مشهود است. توضیح آن که ایجاد راه ارتباطی علاوه بر کاستن هزینه‌های حمل و نقل کالاها و بسته‌های تجاری کالا، رفت و آمد به آن سامان را برای بازارگانان و دیگر رهگذران هموار می‌کرده است. همچنین، بر تأمین امنیت تجاری منطقه نیز تأثیر بسزایی می‌گذارد است. از سوی دیگر، تأسیس «محکمه صلحیه»^۲ از آن تاریخ معاصر ایران که حتی تا انقلاب ۱۳۵۷ نیز تداوم داشت، مورد توجه پژوهشگران روی که محاکم قضایی می‌توانستند از حقوق تجار در برابر متعرضان به اموال و املاک آنها محافظت کنند و چون سپری در برابر اشرار و تعدیات آنها قرار گیرند.

اما این پاسخ کاملی نیست باید توجه داشت که لایه‌های پایین‌تر اجتماع، از این اصلاحات چه سودی می‌برند. اگر اغراق نباشد در طول تاریخ توسعه اقتصادی و رشد مبادلات بازارگانی در یک منطقه می‌توانسته بر تمام شئون زندگی مردم تأثیر مثبت و محسوسی بر جای گذارد. بدون شک این گونه فعالیت‌های تجار و اصناف برای مردم منطقه خود نیز پرفایده بوده است. مردم، همیشه به تجار و بازارگانان خوش نام به عنوان امین مال خود مراجعه می‌کردند و

دست یازیدند. تا پیش از این تاریخ، اغلب اتحادیه‌ها و مجتمع تجار به تهران^۳، تبریز، اصفهان و چند شهر بزرگ دیگر کشور خلاصه می‌شد. اما از این زمان «بتدیریج تجار توانستند با شعبه‌های شهرستان خود مرتبط شوند و یک شبکه ارتباطی گسترده در شهرهای مختلف کشور ایجاد نمایند. این امر به آنان کمک کرد تا به صورت وسیع و هماهنگ به اعلام مواضع مشترک در مسائل سیاسی - اجتماعی پردازند».^۴

پس از انقلاب مشروطه، شکل گیری اتحادیه‌های تجار به حدی گسترش یافت که به شهرهای کوچکتر نیز راه پیدا کرد. این روند رو به گسترش، از آن جهت که طبقه تجار در جریانات تاریخ معاصر ایران که حتی تا انقلاب ۱۳۵۷ نیز تداوم داشت، مورد توجه پژوهشگران تاریخ معاصر ایران است. بنابر این، نگارنده کوشیده است چند سند از اسناد کتابخانه مجلس شورای اسلامی که به موضوع فوق ارتباط دارد را به محققان این دوره معرفی نماید.

شرح سند

در زیر، هفت سند از اتحادیه تجار و همچنین اصناف و زارعین توبیسرکان^۵ ارائه گردیده است. در میان این اسناد، سال تأسیس اتحادیه و اسمی برخی از رؤسای هیأت تجار و اصناف^۶ قابل شناسایی است. بی‌گمان، این اسناد تا اندازه‌ای چگونگی شکل گیری اتحادیه‌های تجار در شهرهای کوچک را نشان می‌دهند. مضمون اسناد درخواست اتحادیه‌های فوق

مقدمه
به عقیده اکثر مورخان و پژوهشگران با رشد تجارت، کارکرد اجتماعی و سیاسی طبقه تجار و اصناف در ایران دوره اسلامی به ویژه در دوره حکومت ملی صفویه نمود پارزتری یافت. سیاست شاهان صفوی در جهت صدور ابریشم ایران به بازارهای اروپایی و نقش ترانزیتی ایران که شرق دنیا آن روز را به غرب متصل می‌کرد، سبب شد شاهان مذکور توجه خاصی به تجارت و بازارگانی داشته باشند. این سیر پیشرفت و تحول در امر تجارت سبب شد به تدریج قشری از تجار در شهرهای بزرگ ایران به وجود آید و حتی در حد زمینداران و اشراف ملاک ارتقای اجتماعی یابند. این مهم، در دوره قاجار با شکل گیری طبقه تجار چشمگیرتر شد. تجارت در دوره قاجار به اعتراف و اشاره اکثر سفرنامه‌نویسان و مورخان داخلی و خارجی از احترام ویژه‌ای برخوردار بودند و نزد مردم و همچنین دولتمردان و دربار جایگاه ویژه‌ای داشتند. شاید بتوان گفت طبقه تجار و اصناف بخش عمده طبقه بورژوای عهد قاجار را تشکیل می‌دادند.

آنان در بسیاری از امور اجتماعی، فرهنگی و سیاسی جامعه خود سهیم بودند و همچنان که می‌دانیم در جنبش مشروطه نقش تجارت در کنار روحانیان و روشنفکران بسیار قابل توجه بوده است. با پیروزی انقلاب مشروطه، تجار و اصناف که به نقش سازنده و رسالت اجتماعی خود بیش از پیش آگاه شده بودند، به تأسیس اتحادیه‌ها و سندیکاهایی در بیشتر نقاط کشور

معضلات اقتصادی سیاسی و اجتماعی خود را با آنان در میان می گذارند.

«اعتراض‌های تجار در خصوص قوانین، لواائح، رفتار برخی از اعضای حکومت، مصوبات مجلس و مسائلی از این دست نیز از طریق اتحادیه مطرح می‌شد.»^۷

فرای مطالب فوق، می‌توان چنین تصور نمود که تجار در این دوره علاوه بر روحانیان، محل رجوع بسیاری از مردم طبقات پایین‌تر جامعه بوده‌اند، کسانیکه در درازای تاریخ ایران گوش‌شناوی برای شنیدن آلام و تقاضای به حقشان وجود نداشته است.

تجار به سبب ارتباط تنگاتنگی که با توده مردم داشتند، می‌توانستند به خوبی دردهای جامعه را درک کنند. به ویژه آن که خیلی از تجار این دوره، قبل از افراد زجرکشیده و طبقات فروdest جامعه خویش بودند و با تلاش و ممارست مال و اموالی را به دست آورده بودند، شرایطی که نسل دوم این تجار در آن قرار نداشتند.

گویندو در سفرنامه خود به درستی اشاره می‌کند که: «در ایران شاید تجار یکی از محترم‌ترین قشرها باشند. مردم احترام زیادی به آنها قائل هستند. از آنجا که آنها از مخاطرات غیرضروری احتراز می‌کنند و چون تجار مثل پسران خود، که کم و بیش ثروت زیادی به ارت می‌برند که از پدرانشان به آنها می‌رسد، نیستند. آنها از مباهات لفظی و انواع و اقسام دسایس دوری می‌جویند. آنها احتیاج به احترام عمومی دارند و به دقت از آن بهره می‌جویند.»^۸

به هر روی «هیأت‌های تجار و اصناف و زارعین تویسرکان» نیز در مجموعه‌ای از نامه‌نگاری‌ها به عنوان یک تشکل اجتماعی، خواسته‌های خود و مردم شهرستان را به پایتخت نشین‌ها - به خصوص مجلس شورای ملی - انکاس داده‌اند، که در زیر به شرح و معرفی آنها می‌پردازیم.

هیئت اتحادیه تجار و اصناف تویسرکان -

نمره ۱۰۰ - مورخه اول برج دی ماه ۱۳۰۴

سنده شماره ۱

ساحت مقدس مجلس شورای ملی شیداله ارکانه

دستخط جوابیه هیئت اتحادیه تجار کسبه تویسرکان در تحت نمره ۲۴۰۶۴ زیارت گردید راجع به دو فقره درخواست اهالی که یکی وکیل بالاستقلال و دیگری اداره صلحیه که مرقوم بود که مقررین به اجابت است بدینخانه تاکنون اثری نه بخشیده است و جمعی بدنه کار که زحمات چندین ساله کسبه که چهار شاهی تحصیل نموده‌اند و آنها برده‌اند حاضر شده‌اند.

برای اضمحلال طلب ماهها بیچارگان هرگاه در مقام مطالبه برمی‌آئیم می‌گویند رجوع به عدلیه نمائید اصرار می‌نمائیم کنک می‌خوریم می‌خواهیم به عدلیه مراجعه نمائیم تویسرکان ندارد بضاعت رفتن ملایر و محاکمه طولانی هم که نداریم آیا این یک مشت اهالی بدینخانه از ملت ایران خارج هستند استدعای عاجزانه آنکه آسترخاماً عطف توجهی فرمایند یا امین صلحی برای ماهها انحرام فرمائید یا وصل مطالبات ماهها را به حکومت وقت رجوع فرمائید غیر این باشد در فشار طلبکار تجار کومنشیاهانی و همانی مستقیم بکلی مض محل خواهیم شد.

[مهر] اتحادیه تجار و اصناف تویسرکان

سنده شماره ۲

علامت شیر و حورشید - وزارت عدلیه - اداره کابینه - دایره تحریرات - تاریخ ۲۳ آذرماه ۱۳۰۴ - نمره ۱۸۵۸۶

ریاست^۹ محترم مجلس شورای ملی به استحضار از مقاد مرقومه محترمه نمره ۲۲۲۳۶ و سواد مشروحه اهالی تویسرکان راجع به تقاضای تشکیل محکمه صلحیه جواباً زحمت می‌دهند تشکیل محکمه عدلیه در نقاطی که فعلاً محکمه در آنجاها دایر نیست موقف بازدیاد بودجه وزارت عدلیه است از وزارت مالیه اعتبار برای این قبیل تشکیلات خواسته شده اگر اعتبار بدنه بتنه اقدام به تشکیلات خواهد شد والا باضيق بودجه وزارت عدلیه توسعه تشکیلات قضایی و قبول تقاضای اهالی تویسرکان موقعی باقی خواهد ماند.

برای تذکر جلب توجه به نکته ذیل می‌نماید
برای تسهیل انجام مقاصد عامه و اظهاراتی که اغلب از طرف آقایان نمایندگان محترم می‌شود وزارت عدلیه با موافقت وزارت مالیه لایحه بدهد تنظیم و تصریح داشته است و برخلاف توجه آن مساعدتی که تصور می‌شد از طرف آقایان نمایندگان محترم مبنی نگردید.
[مهر] وزارت عدلیه^{۱۰}
[امضا]

سنده شماره ۳

هیئت اتحادیه تجار و اصناف تویسرکان - نمره ۵۶ - مورخه ۱۰ برج شهریور ۱۳۰۴ ساحت مقدس دارالشورای ملی شیداله ارکانه

ما اهالی تویسرکان که از اول بی‌بضاعت بودند و خاطر مبارک اولیا امور مستحضر است که در سنه ماضیه برای تهیه سربازگیری در چه فشاراتی بوده فصلی نکرد حریق بازار واقع شد که با نمره از آن جزئی هستی به عرضه نیستی رسیدیم مکرر کتبی و تلگرافی شرح عجز و انکسار خودمان را عرضه داشته و جوابهایی که وعده مساعدت بود میرسید و پیوسته در افکار بوده که مساعدت و رفعی شود بدینخانه اثری بظهور نرسید برای اینکه مثل سایر ولایات توسعه تجارتی پیدا شود از ریاست جلیله لشگر غرب درخواست شد که بقشونی امر شود از ملایر به تویسرکان جاده یا شوشه نمایند بلکه آتیه در حیث عبور راه نجاتی باشد این امر فرماید و خود ماهها اهالی وجهی با هزاران زحمت تهیه و به مصرف جاده رسائیده نیمه تمام مانده و اهالی درمانده و عاجز شده که تمام برسانیم و هرگاه تمام نشود زمستان بکلی هرچه خرج شده مض محل به صورت اصل می‌شود تمنا می‌کم محسناً لله ما بیچارگان عاجز را هم جزو ملت ایران بشمارید در عوض و عده‌های مساعدت حریق بازار این قضیه جاده را امر باتمام فرماید. موجب مزید دعاگویی و امیدواری یکمشت کسبه و رعیت بیچاره خواهد بود. از طرف هیئت اتحادیه تجار و اصناف تویسرکان.

پی‌نوشت‌ها:

۱- پس از اتمام جنگ جهانی اول، نشست‌های در بین تجار تهران صورت گرفت. در ۱۴ شوال ۱۳۲۷ مصادف با ۲۱ تیرماه ۱۲۹۸ یک گردهمایی به منظور انتخاب اعضای عمومی اتحادیه تجار که بالغ بر ۱۲۰ نفر و ۳۰ نفر هیأت عامله بود در منزل حاجی محمدجعفر آقاتاجر خامنه در دروازه قزوین، کوچه قوام برگزار شد. در ۱۲ ربیع‌الاول ۱۳۳۸ مصادف با ۱۳ آذرماه ۱۲۹۸ با حضور ۱۶ نفر از تجار، نظامنامه اساسی هیأت اتحادیه تجار تهران به ریاست حاج محمدحسین امین‌الضرب به تصویب رسید و خط مشی کلی اتحادیه تعین شد. مدتی بعد، در ۱۶ جمادی‌الاول مصادف با ۱۸ بهمن ۱۲۹۸ همان سال با حضور ۱۹ نفر از تجار نظامنامه داخلی اتحادیه نیز به تصویب رسید. تجار خواست‌ها و اهداف خود از ایجاد چنین تشکلی را در مقادیر نظامنامه اساسی اتحادیه تجار مطرح کردند که به شرح زیر است:

- ۱- توسعه و ترویج تجارت و صناعت و فلاحت
- ۲- تأسیس شرکت‌های تجاری و صناعی و فلاحی
- ۳- تأسیس مدارس تجاری و صناعی و فلاحی و تقاضای تکمیل و رفع نواقص آن‌ها از مبادی عالیه
- ۴- تقدیم پیشنهادات و لوایح قانونی راجع به اصلاحات امور تجاری و تنظیم دفاتر به مقامات مریوط
- ۵- اهتمام در پیشرفت قوانین مذهبی و تقاضای توسعه و صحت جریان امور معارف از مقامات مقتضیه

۶- رفع اختلافات و مناقشات تجاری و غیره از بین اعضاء... (سهیلا ترابی فارسانی، تجار مشروطیت و دولت مدرن (تهران: نشر تاریخ ایران، ۱۳۸۴)، ص ۳۷۶).

۷- همان، ص ۳۸۲.

۸- تویسرکان در یکی از دره‌های غربی و خوش آب و هوای کوه الوند واقع است. یکی از

سند شماره ۶

۱۴ شهر شعبان ۱۳۴۳ (۱۳۰۳/۱۲/۲۰) -

نمره ۵

مقام منيع مجلس شورای ملی شید‌الله ارکانه

با توجهات امام عصر و نظریات آن مجلس مقدس هیئت اتحادیه اصناف و زارعین تویسرکان از غره^{۱۲} شهر شعبان تشکیل شده چون با مشی فکر عرایض داشته باشیم به آن مقام منيع عرض شود حقوق حقه ما بكلی پایمال گردیده حکومت و نظمیه از مطالبات حقوقی ما استنکاف مینماید عاجزانه استدعا میکنیم نوعی مقرر که وسائل آسایش ما یکمیست کسبه و وعیت فراهم گردد.

ریس اتحادیه اصناف و زارعین

مصطفی‌السلطان

[مهر] اتحادیه اصناف و زارعین تویسرکان

۱۳۴۲

سند شماره ۷

علامت شیر و خورشید - مجلس شورای

ملی - نمره کتاب ثبت ۱۵۵۰۹ - تاریخ ارسال ۱۳۰۴ فروردین ماه ۱۳۴۳ - گردش اسناد

وزارت جلیله داخله

از هیئت اتحادیه اصناف و زارعین تویسرکان در تقاضای مساعدت حکومت و نظمیه محل نسبت به مطالب آنها عرضحالی رسیده سوار آن جوفاً ارسال و مقتضی است در حدود و ظایف مقرره نسبت به ترفیه حال اهالی اقدام نموده و شرح را برای جوابگویی زودتر اعلام نمایند.

[امضا ناخوانا]

تویسرکان بوسیله آقا مصفی‌السلطان

هیئت اتحادیه و اصناف و زارعین

تویسرکان

مراسله شما راجع بشکایت از عدم مساعدت

حکومت و نظمیه محل در مطالب و اظهارات

حقه شما و اصل و بوزارت داخله تذکر لازم داده

شده قریباً از نتیجه مطلع خواهد شد.

سند شماره ۴

علامت شیر و خورشید - وزارت جنگ -

نمره ۱۳۰۴ - ۴۷۷۰ - تاریخ ۷ [تیر] ماه ۱۳۰۴

ریاست محترم مجلس شورای ملی

در جواب مرقومه نمره ۴۶۶۹ منضم

بسود مشروخه هیئت اتحادیه تجار و اصناف

تویسرکان راجع به اتمام تعمیر و تسطیح جاده

بین ملایر و تویسرکان اشعار میدارد برطبق

راپرت امیر لشگر غرب تسطیح جاده مزبور و

سایر خطوط دیگر تقریباً به اتمام خواهد رسید.

ریاست عالیه کل قوا

[امضا، رضا]^{۱۱}

از طرف هیئت اتحادیه تجار و اصناف

تویسرکان

[مهر] اتحادیه تجار و اصناف تویسرکان

«۱۳۴۲»

سند شماره ۵

علامت شیر و خورشید - مجلس شورای

ملی - نمره ثبت کلی ۲۱۳۳۴ - تاریخ اطلاع

۲۶ مهرماه ۱۳۰۴

وزارت جلیله جنگ

از هیئت اتحادیه تجار و اصناف تویسرکان

مشروخه رسید و متظلمند که جاده بین ملایر و

تویسرکان را که بر حسب تقاضای اهالی از امارت

لشگر غرب اقدام به تعمیر و تسطیح شده بود

تکمیل نشده و در هذه السنه چنانچه اقدامات

نهایی آن نشود در زمستان مخارجی که شده از

بین خواهد رفت مواد مشروخه مزبور تلوأ ارسال

و متممی است چگونگی قضیه را توضیحاً اعلام

فرمایید تا جواب عارض داده شود.

به امضای نایب رئیس

تویسرکان

هیئت اتحادیه تجار و اصناف

از مفاد و عرض حال شما راجع به تسطیح

و تعمیر راه تویسرکان بملایر اطلاع حاصل و

بوزارت جنگ مراتب خاطرنشان گردید ثانیاً از

بخش‌های ولایت ثلث قديم (ملایر، نهاوند و تويسركان) است که وجه تسمیه آن از دو کلمه توی و سرکان ترکیب شده و نام دو قصبه بزرگ قدیمی است. توی شهر فعلی و سرکان در شمال توی قرار دارد. در حال حاضر، سرکان نامیده می‌شود ولی توی از ابتدا به تنها یک گفته نمی‌شد و کلمه تويسركان، نام خاص شهرستان است. شهرستان تويسركان، از طرف شمال به کوه الوند از شمال غرب به شهر اسدآباد شهرستان همدان، از شرق به شهرستان ملایر، از جنوب به شهرستان نهاوند و از غرب به کنگاور از شهرهای استان کرمانشاه محدود است. (لغت نامه دهخدا، ۱۳۴۲، مدخل «تويسركان»)

۴- مرکز استاد کتابخانه مجلس شورای اسلامی، گردش ۵، کارتون ۱۴۱، جزو دان ۳۰، دوسيه ۱۶، ص ۱.

۵- همان، ص ۱.

۶- دوسيه ۱۲۸۱، ص ۱.

۷- تراپي فارسانی، ص ۳۸۶. همان،

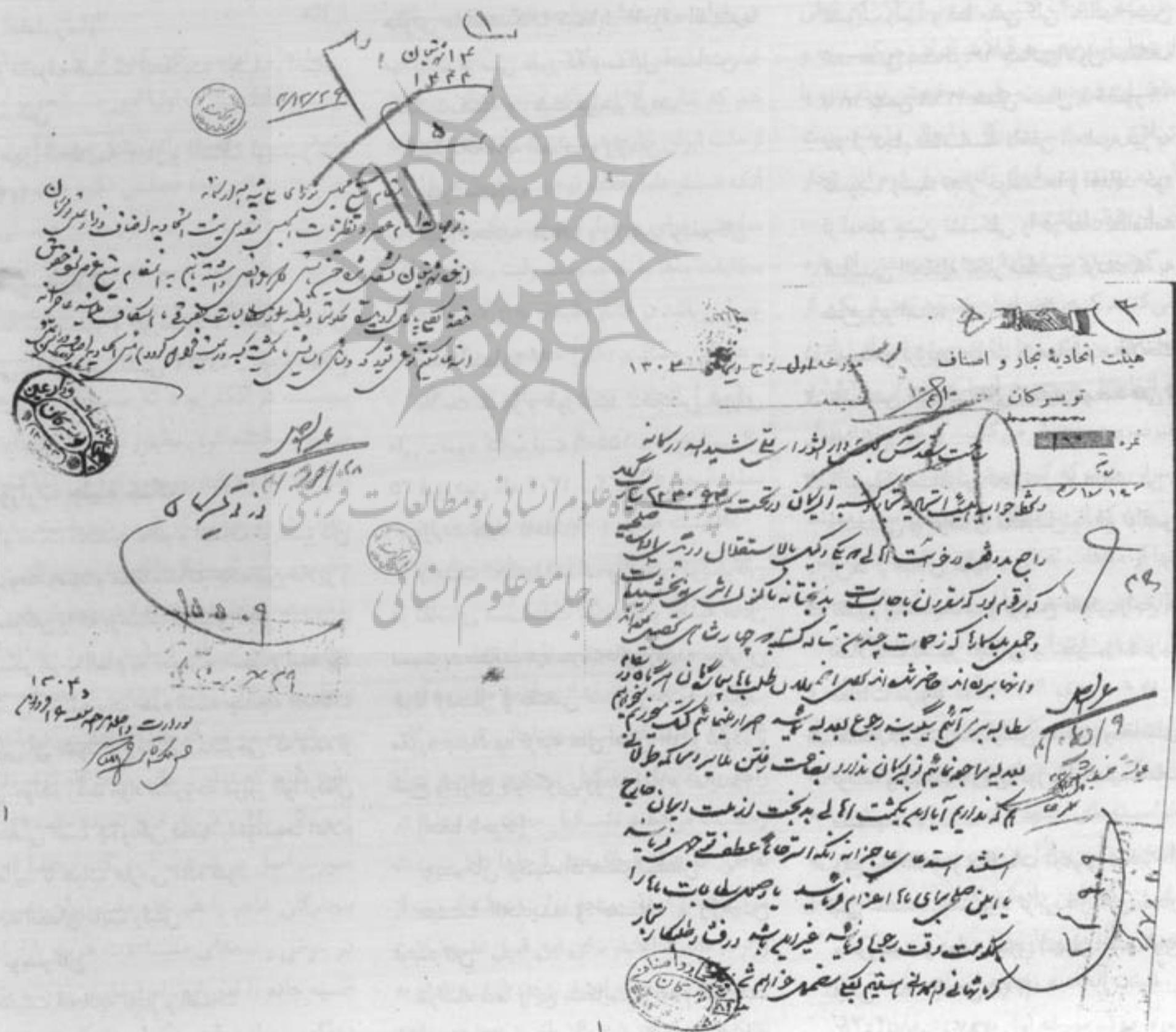
۸- به نقل از: چارلز عيسوی، تاریخ اقتصادی ایران، ترجمه یعقوب آژند (تهران: نشر گستره، ۱۳۶۲)، ص ۵۲.

۹- ریاست مجلس شواری ملی در این دوره بر عهده میرزا حسین خان پیرنیا (مؤتمن‌الملک) بود.

۱۰- وزارت عدليه در اين زمان بر عهده نصرالدوله فيروز بود.

۱۱- در اين دوره رضاخان سردار سپه، ریاست کل قوا و وزیر جنگ بود.

۱۲- منظور از «غره»، روز اول ماه قمری است.

جامعة علوم النانو

لشیت دهیت تر بمنف و میخ دهند و میخوند
در میانه همه قدر نایاب است کفر غلب و اینکه
بدهشید کفر است و میخ دهند خیز قدر است شنیده
میخ دهند و شنیده نیز خیز دهند و میخوند
قررت میخ قیصر قدر و میخوند آنچه میخونند
پس از این

فیض و فیض و فیض
لذت از دنیا روح سمع همین دریا کاف میگیرد
و زینت همان روش را لذت بگیره زانوی خوشی داشته باشد
لذت پسندیدن را خارج نماید از
دستور (۱۸۷۰) خبرگزار

دہشت دھاری دھن دہلی دہلی دہلی
کر دہلی دہلی دہلی دہلی دہلی دہلی
دہلی دہلی دہلی دہلی دہلی دہلی دہلی